

گزارشی از شرکت سیمان بجنورد خراسان

در سالیان اخیر بخاطر قیمت بالای سیمان وامکان صادرات این محصول ساخت و توسعه شرکت‌های سیمان رونق فراوانی پیدا کرده است. وجود شرکت‌های پیمانی وامکان مانور این شرکت‌ها باعث شده است که بعضی از این شرکت‌ها با سود سرشار از مشارکت در ساخت و ایجاد شرکت‌های سیمان تبدیل به شرکت‌های انحصاری و به لحاظ مالی قوی شده اند. آنچه که در این بین اهمیت فراوان دارد ویکی از عوامل قدرتمند شدن این شرکت‌ها، وجود کارگران با دستمزدهای ارزان است.

استفاده از کارگران بومی و روزمزد و کارگران متخصص با دستمزد های بسیار پایین یکی از شگردهای این شرکت‌ها برای پولدار شدن است.

شرکت‌های سیمان تقریباً در هر استانی ایجاد و ساخته میشود. سیمان فارس، سیمان کردستان، سیمان شاهرود، سیمان اردستان، سیمان خوزستان و... از جمله این شرکت‌ها هستند.

کار در ارتفاع بلند از ارتفاع ۱۰ متری تا ارتفاع ۶۰ متر – نبود وسائل ایمنی از جمله کمربند ایمنی، کار در محیط همراه با گرد و غبار و خیس و گل آلود هنگام بارندگی، نبود آب آشامیدنی بهداشتی، نبود سرویس‌های بهداشتی و استفاده از منازل موقت کارگری در محیط کار به شکل بسیار غیر بهداشتی از ویژگی‌های شرکت‌های سیمان است. حوادث کار در این شرکت‌ها بسیار بالا میباشد به شکلی که برای ساخت هر فاز و راه اندازی آن حداقل از ۵ تا ۲۰ کارگر قربانی میگردد.

شرکت سیمان بجنورد که فاز یک آن در حال تولید سیمان میباشد که تمام کارگران آن به شکل قراردادی در ۲ شیفت کار میکنند. فاز این شرکت نیز در حال ساخت میباشد. از جمله شرکت‌های پیمانکاری در این شرکت میتوان به شرکت ملی ساختمان، شرکت دوام انرژی و غیره نام برد. هرکدام از این شرکت‌ها بیش از ۲۰۰ کارگر دارند که در رشته های کاری: سازه های بتونی و فلزی ساختمانی و مراحل تجهیز و ساخت آسیاب، سنگ شکن، سیلوهای ۲۰۰۰۰ هزار تن تا ۶۰۰۰۰ هزار تن ذخیره سیمان و غیره تقسیم میشوند. کارگران بومی و ساده که بیشتر از شهرهای شیروان و بجنورد در این شرکت مشغول بکار میباشند که به شکل روزمزد با ماهیانه ۱۵۰۰۰۰ هزار تومان با شرایط سخت کاری که بیشتر در ارتفاع کار میکنند. در پروژه های مثل این بیشتر حوادث کار در اثر افتادن از ارتفاع پیش می آید. آب آشامیدنی بهداشتی در این شرکت فقط برای کارمندان و مدیران شرکت‌ها خریداری میشود. کارگران از آب آلوده همچون مردم شیروان که توانایی خرید آب بهداشتی را ندارند مصرف میکنند.

در مورد حوادث کار در این شرکت که هیچ کجا درج نشد می توان به بهمن ماه ۸۵ اشاره کرد. در این ماه یک سیلوی بتونی نیمه کاره بر اثر خرابی در ساخت بر سر کارگران فرو میریزد که در این حادثه دهشتناک ۴ نفر کارگر که درون این سیلو کار میکردند بر اثر ریزش صدها تن بتون زنده به گور شدند. به شکلی که بعد از ۴ روز توانستند جنازه های متلاشی شده کارگران را از زیر آوار بیرون بیاورند.

همچنین در فروردین ۸۶ یک کارگر که در ارتفاع کار میکرد بر اثر سقوط از ارتفاع بر روی میلگردها افتاده و میلگردی از درون رانش فرو رفته و از بالای سینه اش بیرون می آید.

این نوع حوادث در محیط های پروژه ای کم نیست و هنوز هم ادامه دارد. در این نوع کارها حرف زدن از کمر بند ایمنی و راه پله و... خنده دار به نظر میرسد.

جوشکار ماهر در این شرکت روزی ۶۰۰۰ هزار تومان دستمزد میگیرد. برخوردهای تحقیر آمیز مدیران و مهندسان با کارگران ، نبود سرویس ایاب و ذهاب، دستمزدهای پایین ، نبود وسائل ایمنی ، نبود سرویسهای بهداشتی ، کار روزمزدی بدون حتی قرارداد ، عدم پرداخت دستمزد توسط پیمانکار و فرار آنها و نمونه های بسیار زیاد دیگر از مشخصه های سیمان بجنورد خراسان میباشد.

" کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری "

۱۳۸۶/۱/۲۷

www.komiteyehamahangi.com

komiteye_hamahangi@yahoo.com